

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 26. prosinca 2015. [\[Multimedia\]](#)

Primati i davati oprostjenje

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas slavimo blagdan svetog Stjepana. Spomen Prvomučenika slijedi neposredno nakon svetkovine Božića. Jučer smo razmatrali milosrdnu ljubav Boga koji je postao čovjekom za nas; danas pak vidimo dosljedan odgovor Isusova učenika, koji daje život. Jučer je rođen na zemlji Spasitelj; sada se rađa za nebo njegov vjerni svjedok. Jučer kao i danas, pojavljuju se tmine odbacivanja života, ali još jače sja svjetlo ljubavi, koja nadilazi mržnju i kojom započinje novi svijet.

Ima jedan posebni aspekt u današnjem izvještaju iz Djela apostolskih, koji svetog Stjepana približava Gospodinu. Riječ je o njegovu opraštanju prije smrti kamenovanjem. Raspet na križu, Isus je rekao: "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!" (Lk 23, 34); slično tome Stjepan "se baci na koljena i povika iza glasa: 'Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh!'" (Dj 7, 60).

Stjepan je, dakle, mučenik, što znači svjedok, jer čini kao što je činio Isus; pravi je svjedok onaj koji postupuje poput njega: onaj koji moli, koji ljubi, koji daruje, ali poglavito onaj koji oprašta, jer opraštanje, kao što kaže sama riječ, je najviši izraz dara.

Ali – mogli bismo se pitati – kakve koristi od opraštanja? Je li to samo dobro djelo ili donosi plodove? Odgovor nalazimo pravo u Stjepanovu mučeništvu. Među onima za koje je molio oprostjenje bio je mladić po imenu Savao; on je progonio Crkvu i pokušao je uništiti (usp. Dj 8, 3). Savao je nedugo zatim postao Pavao, veliki svetac, apostol narodâ. On je primio oprostjenje od Stjepana. Možemo reći da je Pavao rođen Božjom milošću i Stjepanovim opraštanjem.

I mi se rađamo iz Božjeg opraštenja. Ne samo na krštenju, već svaki put kad nam se oprosti naše srce se ponovno rađa, biva preporođeno. Svaki korak naprijed u životu vjere nosi utisnut na

početku znak Božjega milosrđa. Jer tek kad smo se voljeni mi sami možemo voljeti. Upamtimo to, to je dobro za nas: ako želimo napredovati u vjeri, prije svega moramo primiti Božje oprostjenje; susresti Oca, koji je spreman oprostiti sve i uvijek, i koji upravo opraštajući ozdravlja srce i oživljava ljubav. Nikada se ne smijemo umoriti tražiti oprostjenje od Boga, jer samo kad osjetimo da nam je oprašteno, učimo opraštati.

Oprostiti međutim, nije lako, to je uvijek vrlo teško. Kako možemo nasljedovati Isusa? Odakle početi da bismo oprostili male ili velike nepravde koje podnosimo svaki dan? Prije svega od molitve, kao što je učinio Stjepan. Polazi se od vlastitog srca: na ozlojeđenost koju osjećamo možemo odgovoriti molitvom, povjeravajući onog koji nam je učinio zlo Božjem milosrđu. "Gospodine, molim te za njega, molim te za nju". Potom se otkriva da ta unutarnja borba za opraštanje čisti od zla i da nas molitva i ljubav oslobađaju unutarnjih okova mržnje. Tako je ružno živjeti u mržnji! Svaki dan imamo priliku vježbati se u opraštanju, kako bismo u vlastitom životu ostvarili tako uzvišenu gestu koja vodi čovjeka bliže Bogu. Poput našeg Nebeskog Oca, i mi postajemo milosrdni, jer opraštanjem zlo pobjeđujemo dobrom, preobražavamo mržnju u ljubav i tako činimo svijet čišćim.

Djevica Marija, kojom povjeravamo one – a njih je na žalost mnogo – koji poput svetog Stjepana podnose progone u ime vjere, naše mnoge današnje mučenike, usmjerava našu molitvu prema primanju i darivanju opraštenja. Primati i davati oprostjenje.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

[...]

Ovih sam tjedana primio mnogo božićnih čestitki iz Rima i drugih krajeva. Nije mi moguće odgovoriti svakom pojedinom. Zato danas upućujem vama i svima svoju zahvalu, osobito za dar molitve.

Dobar vam blagdan svetog Stjepana i molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!